

LAUREATEN POËZIE-WEDSTRIJD

1. Zwijntjesbos

Nummer 1 - Christine Staelens

5 "zwijntjes" in het bos
gaan er helemaal op los

Dartel en vrij

Kleinkinderen van mij...

Rennen, lopen, springen

Ondertussen luidop zingen

Takken sjouwen

Kampen bouwen

Bessen delen

Verstoppertje spelen

Laarzen uit

Door het kruid

Naar het blote voetenpad

Neen dat kan niet in de stad !

Het bos

Er staan bomen waar ik me achter kan verschuilen.

Sterk en krachtig soms aan het huilen.

Een eekhoorn die zonder enig woord kan voelen wat je wil zeggen en wat je bedoelt.

Problemen die samen met alle andere zorgen met de wind mee-
zweven. Na uren verkroppen, verstoppem in straten en dorpen. Eindeloze wegen door
landen en steden kom je naar hier

als een springlevend veulen voor het eerst in de wei.

Vrij.

Vrij van al die verplichtingen, vrij van al die verschillende richtingen die je kan uitgaan,
beslissingen die jij kan maken die anderen kunnen kraken.

Sta eens stil.

Sta stil bij die krak van de tak.

En besef wat voor moois je hier in het leven allemaal meemaakt.

Wie jij wil zijn.

Wat jou gelukkig maakt.

Zonder dat je vlucht, zonder enig gerucht, de druk van de lucht of van die ene zucht.

En voel je het?

Ruik je het?

Dat is de verse geur van het bos. De geur van "je kan het" en

laat het los...

2. Zonnebloempark

Nummer 1: Alexandra Boie

Verstopt tussen de bosjes schuilen souvenirs

van kleine blonde meisjes

hoog tussen de takken van de kastanje

dartelend van kamp naar klimrek

buitelden ze proestend in het zand

met vrienden voor het leven

schommelend met blote tenen

kusten ze de hemel

als zonnebloemen groeiden ze

naar het licht en uit onze handen

gleden ze met tram twee

van de kleine speeltuin naar de echte

Nummer 2: Marc Careel

Kinderen stoeien

Buurtbewoners verzoenen

seizoenen kleuren

3. Buurtpark Hekers

Nummer 1: Sabine Matthijs

Gezelligheid hangt aan de bomen

Die zich opmaken

Voor de rondedans

In de koelte van de cirkel

De looper voedt het pad

Elke stap telt een leven

Het kind schommelt het lover

Bloemen plukkend van liefde

Nummer 2: Eric De Keyser

Het loof der bomen zal me dragen

En heestergewas waar ik veilig ben

Die zullen zonder vragen

Zeggen dat ik welkom ben

Ik kom weer thuis

Ik ben hier welkom

Dat voel en ruik ik

Weer blij dat ik hier ben

Die plaats die zegt dat ik welkom ben

En zegt dat ik hier blijven kan

Die bank in het parkbos

Waar ik de hele middag zitten kan.

4. Zonneputje

Nummer 1: Sabine Matthijs

Het water

Lokt de bermen tot groen.

De wind groeit wilde bloemen

In een kleurrijk bed.

Vogels flirten

Met hun spiegelbeeld

Vrijheid proevend

In de echo van hun lied

De stilte van de visser

Geeft rust aan de wandelaar

Het water baart vreugde

In zomer en winter

Nummer 2: Bart Van Schelstraete

Hier kijk je de reiger recht in de ogen
langs de glooiende waterkant,
hier zetten hitsige brandnetels
jouw ontblote kuiten in brand.

Hier kan je ongegeneerd zitten dromen
in 50 tinten groen,
hier word je onhardhandig gedwongen niets te doen,
hier vind je zwoele verkoeling op een hete zomerdag,
hier verjaag je de hardnekkigste muizenissen
op een plenzende regendag.

Hier worden de prachtigste pirouettes geschaatst
in bittere kou,
hier wordt hartstochtelijk gefluisterd:
“Ik hou van jou”.

Hier kan je ongestoord genieten,
hier wordt zonder doel gekuierd,
hier wordt nog echt gekeuveld
en ongejaagd geluierd.

Geen oortjes nodig,
hier zorgt een vogelkoor voor muziek,
geen mottige memes of fletse filmpjes,
hooguit een naar lucht happende blik.

Hier vind je een rustend paard
in een verdoken schuilhutje,
hier vind je de zon
gevangen in een putje.

5. Prelaatsdreef

Nummer 1: Mario Floryn

ik ben de berk

aan het meer

waar het zwaard

ten hemel rees

ik ben de witte boom

het kind van de nacht

ik ben de herder

van het water

aan de oever

van je hart

Nummer 2: Hans Van Miegelbeek

De Prelaatsdreef Zwijnaarde

(een dreef, een levensweg - vier seizoenen, vier beschouwingen)

in de lente struikelen met te grote schoenen
haperen aan ouderlijke wortels als je het pad verlaat
het midden hervinden om weer door te gaan

leibanden ontwarren draait uit op een snuffelend gesprek
groen krijgt kleur, linten markeren het haastige trouwerspad
enkel onder zomers loof vertraagt de race
een bank doet je zitten, maakt je tot getuige

oogsten geraken nageteld, met of zonder feest
geknot plooiën wonden naar binnen
de herfst belaagt de bomen
kruinen laten los, voeden een latere bodem

ogen wennen bij sneeuw trager aan licht en langere schaduw
krimpende vingers vinden stok en steun
zerken wenken in het westen